

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΘΑ ΧΑΣΩΜΕΝ ΤΑ ΧΩΡΙΑΜΑΣ...

Δέν είναι γνωστόν πόσον, αλλά πάντως τό μεγαλύτερον μέρος τῶν παραλιακῶν ἐκτάσεων τῆς Χαλκιδικῆς ἔχουν περιέλθει εἰς διάφορα, ξένα πρός τήν Χαλκιδικήν, πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τὰς ἠγόρασαν, ἄλλα μὲν διὰ νὰ τὰς ἀξιοποιήσουν τουριστικῶς καί ὡς τοιαύτας πλεον νὰ τὰς ἐκμεταλλεῦθουν, ἄλλα διὰ νὰ τὰς μεταπωλήσουν, ἐπιτυχάνοντα σοβαρὰ κέρδη, λόγω τῆς ραγδαίας καί σημαντικῆς ὑπερτιμῆσεώς των, τήν ὁποίαν ἀξιεπαίνως, προέβλεψαν ἐγκαίρως καί ἄλλα τέλος διὰ νὰ διασφαλίσουν θερινήν κατοικίαν, πρός ἰδίαν χρῆσιν.

Κατ' ἀρχήν τό γεγονός τοῦτο εἶναι μᾶλλον εὐχάριστον. Πρῶτον μὲ διότι ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία συμβάλλει εἰς τήν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ εἰς τήν Χαλκιδικήν, ἀντικαταστήσασα, τό λόγω ἀδυναμίας, ἄλλα καί ἀπροθυμίας, βραδύτατα καί ἐλλειπέστατα λαμβάνον τουριστικήν μέριμναν, διὰ τὸν Νομόν μας, Κράτος, δεύτερον δὲ διότι χάρις εἰς τό τίμημα, τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν νὰ πωλήσουν ἀντιμετώπισαν ἐπικινδύνους φάσεις τῆς οἰκογενειακῆς οἰκονομίας των, αἱ ὁποῖαι ἄλλως θὰ κατέληγον εἰς καταστροφάς.

Ἡ ἔκτασις ὅμως, τήν ὁποίαν προσέλαβε τό φαινόμενον ἐμφανίζει καί πολλὰ δυσάρεστα, διότι ὅπως ἐξελίσσεται, οἱ κάτοικοι τῶν παραλιῶν οἰκισμῶν τῆς Χαλκιδικῆς, τό μὲν πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν πολλῶν καί διαφόρων οἰκονομικῶν ἀναγκῶν των, τό δὲ παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῶν προσφερομένων τιμημάτων θὰ ἐκποιήσουν ὅλα τὰ ἐγγύς τῆς θαλάσσης, ἀκόμη καί τὰ μέχρις ἀποστάσεως πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ ταύτης εὐρισκόμενα κτήματα των καί θ' ἀποξενωθῶν καθ' ὅλοκληρῆν τῆς ἰδιοκτησίας των, τήν προνομιούχον θέσιν τῆς ὁποίας θὰ ἐκμεταλλεῦθουν καί θ' ἀπολαύσουν ξένοι, ἐνώ οἱ πρόων κύριοι τῶν θαυμασίων αὐτῶν κτημάτων θὰ βλέπουν τήν θάλασσαν ἐξ ἀποστάσεως χιλίων περίπου μέτρων.

Οἱ κάτοικοι τῶν παραλιῶν τούτων χωρίων, ὅσοι δὲν τὰ ἐπώλησαν ἤδη, ἐξ ὧν τινες

μάλιστα ἀντί εὐτελῶν τιμημάτων, τὰ κτήματά των, ἤρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνονται τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀπειλεῖ, ὡς ἐπίσης, ὅτι εἰς τό μέλλον θ' ἀποκτήσουν ἐτι μεγαλύτεραν ἀξίαν καί δυσχερῶς πλέον τὰ πωλοῦν.

Ἄλλ' ἀφ' ἐνὸς μὲν τό πλεῖστον τῶν ἐγγύς τῆς θαλάσσης ἐκτάσεων ἐπωλήθη καί περιήλθεν εἰς ξένους, ἀφ' ἑτέρου δὲ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν οὐδέποτε εἶχον κτήματα εἰς τήν παρὰ τήν θάλασσαν ἔκτασιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περιελθούσα εἰς τοὺς ξένους παρὰ τήν θάλασσαν ἔκτασις θ' ἀξιοποιηθῆ παρ' αὐτῶν διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἐπαύλεων καί ἄλλων ἐγκαταστάσεων, οὐδεὶς πλέον, ὡς μέχρι τοῦδε, θὰ δύναται ἐλευθέρως νὰ παραμείνῃ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸν παραλιακὸν χώρον, νὰ διασκεδάσῃ καί ἀπολαύσῃ τὰ θέλητρα τῆς ἀμμουδιάς καί τῆς θαλάσσης.

Νομίζομεν ἐπομένως, ὅτι τό Κράτος ὀφείλει νὰ λάβῃ ἐγκαίρως μέτρα προστατευτικὰ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τούτων, οἱ ὁποῖοι εἰς τό τέλος θὰ χάσουν τὰ χωριά των..., π.χ. διὰ τῆς δημιουργίας εἰς ἐκάστην τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν λαϊκῶν παραθαλασσίων περιοχῶν, τουριστικῶς ἀξιοποιουμένων, εἰς τὰς ὁποίας νὰ εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρη ἡ διαμονὴ εἰς ὅλους, ἀδαπάνως.

Νομίζομεν ἐπίσης, ὅτι δεόν ν' ἀνακληθῆ ἡ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου πρός τοὺς κ.κ. Δασάρχας, συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ἀπαγορεύεται ἡ πρός τοὺς ἀκτήμονας διάθεσις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς ἀπόστασιν καί τριῶν χιλιάδων μέτρων ἀκόμη ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Δύναται βεβαίως νὰ τεθῶσιν ὠρισμένοι περιορισμοί. Ἄλλὰ ν' ἀρνούμεθα εἰς τοὺς γεννηθέντας εἰς τοὺς τόπους αὐτούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγεννήθησαν καί ἔζησαν καί οἱ πρόγονοὶ των νὰ ἔχουν ἔστω καί ἓν μόνον στρέμμα γῆς ἰδικῶν των, διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ παιδιὰ των τὰ θέλητρα τῆς θαλάσσης τῶν χωρίων των εἶναι σκληρὸν, μέχρις ἀπανθρωπίας.

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΘΗ ΤΑΧΕΩΣ

Ἡ προβλῆς τῆς Οὐρανοπόλεως ἔχει καταστραφῆ, λόγω θαλασσοταραχῆς, καί ἡ ἐπιβίβασις καί ἀπόβασις τῶν ἐπιβατῶν κτείστη λίαν ἐπικίνδυνος οἱ δὲ κυβερνήται νὰ συγκοινωνιακῶν πειραλοικονιήτων (πλοίων) τελοῦν ἐν ἀπογνώσει καί διαρκῶς διαμαρτυροῦνται, χωρὶς μέχρι στιγμῆς νὰ ληφθῆ οὐδὲν μέτρον ἐπισκευῆς.

Ἡ μηχανικὴ ὑπηρεσία κατεσκεύασεν εἰς ἀπόστασιν 25 μέτρων μᾶλλον λιμενοβραχίονα καί οὐχὶ προβλήτα, διότι οὐδὲν σκάφος δύναται νὰ προσεγγίσῃ λόγω τοῦ βροχόδου τοῦ πυθμένου καί τοῦ ἀβαθοῦς τῆς θαλάσσης καί δυστυχῶς τὰ δαπανηθέντα χρήματα δὲν ἐξυπηρέτησαν τὸν, δι' ὃν διετέθησαν σκοπὸν Ἐν προκειμένῳ ἄς σημειωθῆ ὅτι οἱ ἔμπειροι ναυτικοὶ οἵτινες γνωρίζουν τὰ πράγματα κάλλιον παντὸς ἄλλου, διεφάνησαν ἐξ ἀρχῆς ὡς προς τήν ἐπιλεγέσασαν θέσιν κατασκευῆς λιμενοβραχίονος καί ἐκ τῶν πραγμάτων ἐδικαιώθησαν.

Οἱ ἀρμόδιοι ἄς σπεύσουν ἐγκαίρως, ἔστω καὶ προαίρεως, νὰ ἐπισκευάσουν τὴν προβλήτα διότι ἐξευτελιζόμεθα εἰς τὰ ὄμματα ξένων καί ἐντοπίων τουριστῶν, οἱ τινες ἐπισκέπτονται καί διαμένουν εἰς τὸ τουριστικὸν ξενοδοχεῖον «Ξενία».

ΝΑ ΕΞΟΝΤΩΘΟΥΝ ΕΙΚΑΙΡΟΣ

Τό θέρος πλησιάζει, ἐγγίζει δὲ καί ὁ κίνδυνος ἐμφάνσεως κρουσμάτων λύσεως τῶν κνῶν καί ἡ διὰ δημῶν των αὐτῶν μετάδοσις τῆς φοβερᾶς νόσου εἰς ἀνθρώπους καί δὴ εἰς παιδάκια.

Νομίζομεν ὅτι τό Ὑγειονομικὸν Κέντρον τοῦ Νομοῦ μας πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ ἐγκαίρως διὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀδεσπότην κνῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων εἶναι μέγας εἰς ὅλα τὰ χωριά, ὅπως προκύπτει ἐκ τῶν παραπάνω τῶν κατοίκων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐφθάσαν μέχρις ἡμῶν.

ΚΟΡΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΞΕΝΟΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεως μας δεδ.καυοιογημένως ἐκφορίζουν παράπονα, διότι οὐδεὶς καθηγητῆς ξένων γλωσσῶν ὑπηρετεῖ ἐνταῦθα. Ἐνεκα τῆς τῆς σημασίας, τῆς ὁποίας ἐνέχει σημερον ἡ ἐκμάθησις μιᾶς τοῦλάχιστον τῶν σημαντικωτέρων γλωσσῶν καί δὴ τῆς Ἀγγλικῆς καί Γαλλικῆς, διὰ τὴν ἐν γένει ἐπιστημονικὴν πρόοδον τῶν σπουδάζόντων, ἡ γνώσις τῆς ξένης γλώσσης ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προσόν εἰς πολλὰς περιπτώσεις. Πῶς θὰ τὴν ἐκμάθουν τὰ παιδιὰ μας χωρὶς καθηγητᾶς;

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΕΙΣ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Εἰς πολλὰς Κοινοτήτας τοῦ Νομοῦ μας ἐξεδικάσθησαν αἱ αἰτήσεις τῶν στερομένων στέγης κατοίκων αὐτῶν, ἐξεδόθησαν δὲ αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, διὰ τῶν ὁποίων χορηγοῦνται οἰκοπέδα εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν συμφώνως τῷ Νόμῳ δικαιουμένου, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν διεχωρίσθησαν καί δὲν παρεδόθησαν εἰσέτι εἰς αὐτούς, καί τοι πολὺς ἔκτοτε χρόνος ἔχει παρελθεῖ.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ στεγαστικὴ κατάστασις τῶν δικαιωθέντων ἔχει καταστῆ τραγικῆ. Οὕτως ἐντὸς τῆς παρικήσ οἰκίας, ἠτις προωρίσθη, διὰ τὴν στοιχειώδη στέγασιν μιᾶς οἰκογενείας, διαμένουν τρεῖς (3) τοιαῦται.

Νομίζομεν, ὅτι τό Κράτος, ὀφείλει νὰ προβῆ τοῦλάχιστον εἰς τὴν παραδοσιν τῶν οἰκοπέδων εἰς τοὺς δικαιωθέντας, ἀφοῦ ἄλλην μέριμναν δὲν λαμβάνει διὰ τὴν στέγασιν των.

ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ Ο Ε.Ο.Τ.

Εἰς πολλὰ χωριά τῆς Χαλκιδικῆς κατ' ἐξοχὴν τουριστικὰ—παραθεριστικὰ—συγκεντρώνονται κατὰ τό θέρος πολλοὶ παραθερισταί. Παντοῦ ὅμως ἀνιμετωπίζεται τὸ ζήτημα τῆς ἐλλείψεως στέγης. Ἡ Ἐφημερίς μας καί ἄλλοτε ἠσχολήθη μὲ τό θέμα καί ὑπέδειξεν εἰς τὸν Ε.Ο.Τ., ὅπως χορηγήσῃ εἰς τοὺς ἐπιθυμούντας κατοίκους δάνεια μέχρι 50.000 δρχ. ἵνα προεκτήθουν κατὰ ἐν ἡ δύο δωμάτια τὰς οἰκίας των, διὰ τὴν ἐνοικίασιν ταύτην εἰς τοὺς παραθεριστάς. Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ λυθῆ τό θέμα τῆς στέγης καί οὐχὶ διὰ τῶν δύο ἢ τριῶν τουριστικῶν ξενοδοχείων εἰς τὴν Χαλκιδικήν.

Ἡ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΥΚΙΑΣ—ΑΓ. ΟΡΟΥΣ

Ἐπὶ τέλους! Σκάφος, τό δρωῖον καί εἰς τὸν κεκανοτισμένον ἔλεγχον παρὰ τῶν ἀρμοδίων λιμενικῶν ἀρχῶν, ἀποβλήθη, ἤρχισε νὰ ἐκτελεστικῶς τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν Συκίας—Ἄγιον Ὄρους, ἀναχωροῦν ἐκ Συκίας (Πηγαδάκι) καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καί Σάββατον καί ἐπιστρέφον αὐθημερόν.

Χαιρετίζομεν τὴν δημοτικὴν καθιέρωσιν τῆς ἀνωπρω θαλασσίας συγκοινωνίας, ὡς λίαν εὐχάριστον γεγονός καί εὐχόμεθα ὅπως πορευθῆ ἡ τοιαύτη ἐξυπηρέτησις τῶν κατοίκων Συκίας καί τῶν ἐγγύς ταύτης (σχετικῶς) χωρίων, διαρκῶς βελτιωμένη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασσίδρειας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἐάν μὴ ἴδω οὐ μὴ πιστεύσω»

ὁ μένος. Εἶναι ὁ περισσότερο ἀπελπισμένος ἀπὸ ὅλους, γιὰ τί εἶναι καί ὁ περισσότερο εὐαίσθητος. Τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ τοῦ κατακομμάτιασαν τὴν καρδίαν. Οἱ ἐξευτελισμοὶ του τὸν φαρμάκωσαν θανάσιμα. Ἡ φρικτὴ θανάσιμος ἀνάμεσα σὲ δύο διαβολοὺς κακοποιοῦς τὸν ἔκανε νὰ ζυγανκτῆσῃ τόσο πολὺ κατὰ τῆς ἀσύλληπτης ἀνθρωπίνης κακοθείας ποδὸ σχεδὸν ἔχασε τὰ λογικά του. Κλαίει, ὀδύρεται, θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα ἡ ψυχὴ του. Δέν βρισκεται μαζὶ μὲ τοὺς ὀπλοποιούς ἀποστόλους. Φαίνεται ὅτι ἀναζητοῦσε τὴν μοναξιά γιὰ νὰ μὴ μπορῆ νὰ κλαίῃ ἀνεμῶδιστα χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκασιμένως νὰ αὐτοκυριαρχῆται λόγω τῆς παρουσίας ἄλλων. Τόσον δριμύς ἦταν ὁ πόνος

καί ὁ νευρικὸς κλονισμὸς του. ποὺ τοῦ ἔφερε σχεδὸν ἀμνησίαν. Ἄλλὰ ὅς μὴ πάρομε τὸν Θωμᾶ σὺν μεμονωμένῳ συμβάν. Ἄς τὸ συσχετίσουμε μὲ τὸν ἑαυτὸ μας. Μήπως καί τι παρομοιο δέν συμβαίνει καί σὲ μᾶς; Ὅταν ἔνα πρόσωπον ἀρῶσθῃ βαρεῖα καί τό ξεγράψουν οἱ γιατροὶ δέν βουλιάζομε σὲ μιά ἀπύθμενη ἀπελπίσι; Καί ἄν ὕστερα ἀπὸ τὴν συνταρακτικὴ αὐτὴν προειδοποίησιν μᾶς εἰποῦν οἱ ἰατροὶ ἔστω ὅτι πέρσασε ὁ κίνδυνος τοῦ πιστεύομε ἀμέσως καί ἠσυχάζομε καί ἀρχίζομε τίς χαρὰς καί τοὺς ἐνθουσιασμοὺς ἡ δυσπιστοῦμε μέχρις ὅτου περᾶσῃ ἡ κρίσις καί ἴδωμε μὲ τὰ ἴδια μᾶς τὰ μάτια, ὅτι πράγματι ὁ ἀνθρωπὸς μᾶς σώθηκε; Τοῦ

το σημαίνει ὅτι ἀπορρίπτου με τὴν εἰδῆσιν; Ὅχι! ἀλλὰ μᾶς σφίγγει τὴν καρδίαν μιά θανάσιμη ἀγωνία καί φόβου μαστε νὰ υλοθετήσουμε ἀνεπιφυλάκτως τὴν εἰδῆσιν μήπως καί δὲν ἐπαληθεύσῃ, ὁπότε ἡ ἀπελπίσι ἡ δεύτερη θὸ μᾶς σκοπίσι κυριολεκτικᾶ. Ἄπι στοῦλε ἐπειδὴ δὲν τολμοῦμε νὰ ἐπιτρέψομε στὸν ἑαυτὸν μᾶς μιά τῶσον πελωρίαν διαστάσεων εὐτυχία. Ἄπιστοῦμε ἐπειδὴ διψᾶμε πολὺ νὰ πιστεύσομε μὲ μιά πίστη βάσμη καί ἀδιάφραστη. Τὸ ἴδιο συνέβη καί εἰς τὸν Θωμᾶν. Ποθοῦσε μὲ πάθος ἰσχυρὸ νὰ ἦταν ἀληθινὴ ἡ εἰδῆσιν Γι' αὐτὸ ὁ κριβῶς καί δυσπίστησε. Δέν τολμοῦσε ὁ δυστυχῆς νὰ ἐπιτρέψῃ στὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀνεξέταστος μιά τῶσον ἀπροσμέτρητη χαρὰ. Ἦθελε νὰ πιστέψῃ. Μά φοβόταν, ἔτρεμε ἡ καρδιά του μήπως ἡ εἰδῆσις ἀποδειχθῆ ἀναληθής.

Ἄπὸ ὅσα ἐγράψομεν θὰ εἴνε ἀντιληπτό ποῖα τὰ αἰτια τῆς ἀπιστίας τοῦ Θωμᾶ καί πόση ἡ διαφορὰ μεταξὺ αὐτοῦ καί τῶν συγχρόνων ἀπίστων. Ὁ Θωμᾶς δὲν πιστεύει ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Οἱ σύγχρονοι ἄπιστοι θεωροῦν τὸν ἀπόστολο Θωμᾶ ἀρχηγὸ τους. Ὅπως ὁ Θωμᾶς ζήτησε χειροπιαστὰ σημάδια γιὰ νὰ ἀλλάξῃ γνώμη καί νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν ἀληθινότητα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἔτσι ζήτησεν καί οἱ σύγχρονοι Θωμάδες, ὅπως μὲ πολλὴ αὐταρέσκεια καί καύχησιν ἀνομάζουν τὸν ἑαυτὸ τους. Μά σὴν πραγματικότητά μὴ πορεῖ νὰ ὑπόξῃ μιά κάποια ὁμοιότητα; Ἄς τὸ ἐρευνησομε. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ Θωμᾶς δὲν ἔδωσε καμμίαν προσοχή στὴν ἐκπληκτικὴ εἰδῆσιν, ποῦ τοῦ μετέδωσαν οἱ συμμαθηταὶ του: «Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον» τοῦ ἀναγγέλλουν ὁλοῖ ἐν χορῷ χαρῶσμενοι καί τρισευτυχημένοι. Καί ἐκεῖνος μὲ λίγα λόγια, ἀλλὰ καί μὴ λὴ ψυχρὰ ἀπαντᾷ: «Ἐάν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω.» Ἄπιστίαν ἐκδηλώνει. Καί ὅμως ἡ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ εἶναι καί τι τό ὀσιαστικῶς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν τῶν συγκαίριων μας ἀπίστων. Ὁ Θωμᾶς ἀρνεῖται νὰ πιστέψῃ ὄχι γιὰτί θέλει ὀφθαλμοφανεῖς ἀποδείξεις λόγω ἐγωῖστικῆς ἰδιοτροπίας. Ἄλλὰ ἐπειδὴ εἶναι ἀφαντάστως ἀπελπίστος

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΑΓΑΠΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΒΥΝΟΥΝ

Α. ΜΑΛΑΜΑ

—3—
«Πονός συνάδελφε;» τόν ρώτησε ο ένας, Κι εκείνος άπάντησε ήρεμα και γλυκά:
—«Δέν πονώ άδελφία... άλλά θά ήμουν εοτυχής, άν πέθαινα για τήν Πατρίδα μου, για τό λαό μου!...»
—«Ωρέ τί μεγάλο πνεύμα!... Είπε σ' άλήθεια ο άλλος μεταφορέας του. «Τί με γάλη καρδιά! Για πές μου Άντρέα μπροστά σέ τέτοιους άντρες ποιά ψυχή μπορεί νά μή συγκινηθί;»
—«Ναι, Όρέστη, άκόμα κι ή πιά σκληρή καρδιά μαλακώνει και γονατίζει». Αύτά είπαν οι δύο τραυματιοφορείς. Τόν άσπίαστηκαν, τόν άπόμεσαν σ' ένα αυτοκίνητο κι ο Νικοπάλας βρέθηκε σ' ένα Νοσοκομείο τής Αθήνας. Είχε όμως πάθει γάγγραινα άπ' τό τραύμα του, κι οι γιατροί τούκοψαν τό πόδι και στό μέρος του πρόσθεσαν ξύλινο.

γικά. Χαιρέτησε μ' ένα δίκιο έπαινο τήν «άδερφή» για τήν συμπάρταση τής και πήρε τή θέση τής, βοηθώντας τόν ήρωα ώς τό χωριό. Έκει πού σιγοβαδίζαν άπό τήν παραλία για νά μπουνε σ' άμάξι, ο Νικοπάλας τόν ρώτησε άγαναδώντας για τήν άγαπημένη του τή Βάσω.
«Δέν μου λές μπαρμπούλη τί γίνεται ή καλή μου;» κι εοτύς τόν περιέλουσε ένας άκεανός άπό συγκίνηση. Τόν συνεπήρε μιά μέθη παληάς παθητικής άγάπης. Τά μάτια του θόλωσαν. Η κατοπινή δ' μως κατάσταση τούθετε τή λογική σέ μιάν άλλη πορεία. Ήταν τόσο πιστός στήν άνάτη του, όσο έννοιωθε πώς θά τήν άδικούσε. Ένας φλογερός έπικός ήρωας, με σακάτι κο σάμα και πύρινη καρδιά! Ρωτούσε νά μάθη για κάτι άκριβό σαν τόν ήλιο, σαν τήν διάφανη ψυχή του πάλαμπε μέσα στό δάκρυ. Ο Νικοπάλας κοντόστεκε κι άναπολούσε σέ θλιμένα. Έδειχνε τόν έλεθρο τής μάχης, με φάνταζε και σαν τήν άνοδοσημ τού νικητήριου πολέμου.
—«Πές μου Μπάρμπα Μέλτο...»
Είμαι τόσο περιέργως νά μάθω...»
Στέναξε βαθεία και ψέλλισε με κατήφεια:
«Έτσι ήταν γραφτό.. Μά έτσι ζούν και πεθαίνουν οι ήρωες...»
«Είνι λιβέντρα ώρε παλ κάρ' μ'. Κι' σ' ά καρτυράει πό τι νάρς». Τ' άπολογήθηκε πρόθυμα και πεταχτά ο Μέλτος.

«Δέν τής είπαμ τίπουτα για τού λάβουμα σ', οδδι για τόν έρχομόσ'. Δέ σ' άχουνο βγαίν' όξου, γιατί δέν τ' άν' Ιντύπουσ' τίπουτα λέει. Όλους ού σύμπαρ κόσμους, είσ' Ιού για δ' αούτην—καυχιέ τί»
«Έ, Μπάρμπα μου.. δέν βλέπεισ πάς με κατάντησε και με παταμόρφωσε ο πόλεμος; Δέν άξίζω εγώ τάρω γι' αούτην. Τ' άπάντησε ο Νίκος με καημό και πόνο κρυφάρι ζωμένο στό στήθεια.
Η Βάσω ήταν μιά λυγερή βουνίσια βλαχοκόρη, κορμί σμιλεμένο, μάτια γλυκά, φωνή κοραλένια, καρδιά ζηλευτή. Όλα τής τ' άχε δοσμένα στό Νίκο, Πρώτη άγάπη! άνα πόφευχη παγίδα. πού σ' ήνει ή φύση σ' ήν άγνότητα, για νά μάς κρέβη άνεπάντεχα βουλιόματα, σέ μυστηριακές άβύσσους. «Άς λές άνιψιούδ' μ... χμ. ή Βάσω σ' άγαπάει τριλά ώμέ καλό μ'»
«Σέ πιστεύω μπάρμπα. Μά ή τύχη βλέπεισ έρχεται άνά ποδα. Βέβαια έμεις τή φτιάχνουμε αούτη τήν έρμη τύχη, άλλά θέλοντας και μή, όπο κούττομαι πολλές φορές στό δεινά μιάς μοίρας. Γιαυτό πρέπει νά τή δημιουργήσουμε έτσι, ώστε νά μήν έρχεται σαν τυφή συρροή περιστατικών, άνακατωμένη με τό Θείο μας προορισμό. Κατάλαβες;»

(...ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ

Υπό Τάκη Σαμαρά Συνεργάτου Ε.Ι.Ρ.

Μά; Έκανε μεγάλη έντύπω ση κάποιο τραγούδι τής άνοιξης πού άκούσαμε στήν Ίερισσού τής Χαλκιδικής και ύστερα στήν περιοχή Σερρών στό Λιτόχωρο ώς και στό καπνοχώρια τής Νιγρίτας. Τό τραγούδι έχει τόν τίτλο «Δάλησε Κοΰκε μ' άλήση». Κατ' άρχήν έθεωρήσαμε τό τραγούδι έπίκαιρο με τόν έρχομό τής άνοιξης και ή λαλιά τού Κοΰκου. Όμως βρίσκουμε στόις στίχους του βαθύτερες έννοιες. Συσχετίζει ο ποιητής λαός μας τό παράνο τής μονότονης λαλιάς τού Κοΰκου με κάποια δύσκολη έποχή με μιά θλιμένη άνοιξη.

Δάλησε Κοΰκε μ' άλήση
όπως λαλούσεσ πρώτα
και μήν λαλείσ παράκαιρα
παρπονείσ τόν κόσμο
παρπονείσ τήν κλεφτουριά
και τούς καπετανοίους.

Τι έννοούσε ο ποιητής όταν έλεγε ότι λαλεί ο Κοΰκος παράκαιρα; Δηλαδή δέν λαλεί στήν έποχή του; Οι άνθρωποι σήμερα δέν είναι δυνατόν νά μ' άπαντήσουν στό έρώτημά μας. Τήν άπάντηση ώστόσο μ' άς τήν δίνει ο

Ίδιος ο λαός μας με τούς παρκαίτω στίχους με τούς όποιους συνεχίζει και ολοκληρώνει τήν σκέψιν του.

Τι νά λαλήσω μάτια μ' τι νά πώ;

Τι νά σ' άς όμολογήσω;
Ήλθε ή άνοιξη πικρή
τό καλοκαίρι μαύρο
και τό μικρό καλόκαιρο
πικρό φαρμικωμένο

Γιατί ήταν ή άνοιξη πικρή; Γιατί τό καλοκαίρι μαύρο;

Τρομοκρατήθηκαν τά πουλιά, τά ζωντανά τού βουνού, τ' άγρίμια, άπό τό τουφεκίδι άπό τήν κραυγή τής έπανόστασης. Στήν λαγαδιά τού ο Κοΰκος δέν εύρισκε ούτε τήν ήσυχία του ούτε τούς άνθους τής άνοιξης. Τό τουφεκίδι άντικατέστησε τών πουλιών τό κελάϊδισμα κι ή μουροδιά τού μαρουτιού τήν μοσχοβολιά τής άνοιξης.

Και μετέφερε τήν έποχή τού ο κοΰκος και έγινε άφορμη στόις καπετανοίους νά παρπονέθουν και νά θεωρήσουν τό παρπονάτημά του κακό σημάδι. Αύτη είναι ή έρμηνεία τού τραγουδιού μας πού διαβάζεται άγαπητοί μας

άναγνώσταί.

Τραγούδι τής ίδιας έποχής με τούς ίδιους άνθρώπους για τήν ίδια ίερή ύπόθεση άναφέρεται στόις ελάχιστους εκείνους Έλληνες πού δέν άνεγνώρισαν ή δέν έβοήθησαν τούς πρώτους άρματολούς και κλέφτες. Ο λαός μας και σ' αούτες τίς περιπτώσεις έκκυτηρίασε και έμνημόνευσε με τόν τρόπον του τήν τιμωρία των άπό τούς άγωνιζόμενους έπαναστάτας.

Κάτω στού παπ' τ' άλλων κι' σ' Άγιά τό περιβόλι
Μπήκαν κλέφτες νά πατήσουν
νά πατήσουν και νά πάρουν
Πήραν άσπρα πήραν γούσια
πήραν και μιά ρομιοπούλα
τού παπ' θηγατερούδα

Και ο ποιητής συνεχίζει

Στό βουνό τήν άνεβάζουν
κι' άρχισαν νά τήν ξετάζουν
Τούρξα είσαι μωρέ, για Ρω

μέισα
κι' έχς τά νύχια σου βαμένα;

Και έπραγματοποίησαν τήν τιμωρία πού άξίζει για όσους συνεγάζονταν με τούς αίμοβόρους κατακτητάς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΙΚΡΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ

Τό περιγιάλι είν' έρημο
κι' έρημ' είν' οι κάμποι,
και τά βουνά χαθήκανε
στά κρύα τά θάμνη.

Και πέρα, τ' άγρια, τά πευκόφυτα
τά κορφοβούνια,
τού άγνώστου πόνου έγινανε.
θλιμμένη κούνια...

Καριά σταλάζουν άπ' τό σούγνεφου
δάκρια μολύβι
τά πίνει ή γη και μέσα τής
βαθεία τά κρύβει.

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΑΝΑΠΗΡΙΚΑ ΝΕΑ

Γνωστοποιούμε εις τά μέλη τού Συνδέσμου μας ότι ή Γενική Συνέλευσις τής δημοσπονδίας μας άντι τής 18ης Απριλίου θά πραγματοποιηθή τήν 12ην Μαΐου 1965 εις Θεσσαλονίκην.

Εις αούτην θά παρπονέθουν οι τρεις σύνεδροι πού εκλέχθητε κατά τήν Γενικήν Συνέλευσιν μας τής 30ης Ιανουαρίου 1965, πρός συζήτησιν και επίλυσιν διαφόρων θεμάτων, όπως:

1) Πολεμικά Συντάξεις, άναπροσαρμογή συντάξεων άναπήρων και θυμάτων Πολέμου.

2) Ρύθμισις τής συντάξεως τών οικογενειών άπηριών των άναπήρων Πολέμου.

3) Προστασία εργασίας Α. Θ. Π. και τέκνων των.

4) Στέγασις.

5) Προνομιακή πώλησις σιγαρέτων.

6) Άπολλαγή εκ φόρου με ταβίβσεως άκινήτων.

7) Περί τής έν γένει λειτουργίας τού Ταμείου Άρωγής Α. Θ. Π. και ότι άλλο άφορά τήν τάξιν μας.

Ο Πρόεδρος τού Συνδέσμου Α. Θ. Π.

Άναστάσιος Στύλος

ΝΙΚ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται άπό 2-8 μμ καθ' έκάστην εις τό Ιατρείον του Κων/νου Παλαιολόγου 17 Τηλ. 25314 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ Ν. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Εις τό Νέον Τεχνικόν Γραφείον (κάτωθι Νομαρχίας) θά εύρητε προθυμίας και έξυπηρέτησιν εις οιαδήποτε τεχνικήν ύπόθεσιν σας (άδειαι οικοδομικαι πάσης φύσεως και είδους) Σύνταξις τεχνικών μελετών, ως και τοπογραφικών έργων.)

Τό γραφείον διά τήν ταχυτέραν έξυπηρέτησιν τών πελατών μας διαθέτει ειδικόν του μεταφορικών μέσον τηλεφωνούσας εις τό ύπ' αριθμό 302 τηλεφώνον μας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ

«ΜΟΡΦΟΥΛΑ»

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΥΠΟΜΑ: ΥΠΟΜΑ:
ΛΑΜΙΑ ΑΘΗΝΑΙ
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗ 9 ΡΟΖΑΚΗ ΑΓΓΕΛΗ 41 ΚΟΥΡΥΓΕΑΣ 12
τηλ. 71-154 & 26 841 τηλ. 21 97 τηλ. 567 889
> 567 872

Φορτώσεις έμπορευμάτων δια τας κάτωθι πόλεις:

ΑΘΗΝΑΙ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ
» —ΔΡΑΜΑ Τ' ΑΝΑΠΑΛΙΝ
» —ΣΕΡΡΑΙ
» —ΚΟΜΟΤΙΝΗ Δεκτά έμπορεύματα
» —Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΣ έπί άντικαταβολή ή
» —ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ συναλλαγματικής

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΙΙ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. άσθενών 79.221 — Τηλ. Ιατρών 73.114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν
Γυναικολογικόν—Όρθοπεδικόν—Ουρολογικόν
Όφθαλμολογικόν—Ότορινολαρυγγολογικόν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Άκτινολογικόν—Μικροβιολογικόν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Ββ, Γ θέσεις
Δεκτοί πρός νοσηλείαν
Άνασφάλιστοι και ήσφαλισμένοι

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΚΕΡΑΜΟΠΛΗΘΟΣΠΟΙΕΙΑ—Γ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΥΙΟΥ

Γνωστοποιεί εις τήν αξιότιμον πελατείαν τής ότι περατωθείσης και τής τελευταίας έγκαταστάσεως τών νέων μηχανημάτων τής παραγωγής τύπου Γαλλικού κεράμου, θέτει εις τήν διάθεσιν τού κοινού τήν παραγωγήν τής, πρός καλλιτέραν διαπίστωσιν τής τελειότητος τών γαλλικών κεράμων μας.

Παρακαλούμεν όπως διέλθθητε εκ τών καταστημάτων τών κατά τόπους αντιπροσώπων μας και διαπιστώσθητε τήν τελευταίαν λέξιν τής τελειότητος ή οποία ονομάζεται ΚΕΡΑΜΟΣ—ΦΙΛΙΠΠΟΥ, αντιπρόσωπος έν Πολυγύρω ΣΥΜΕΩΝ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ και ΥΙΟΥ.
Έκ τής Δ)σεως Έταιρείας Γ. Φιλίππου—Υιοί

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

Ίδρύθη έν Λονδίνω τώ 1720. εργαζομένη δέ έπι 265 έτη εις όλον τόν κόσμο, διεκρίθη διά τήν έλευθεριότητα τών όρων τών συμβολαίων και τήν ταχύτητα περί τήν καταβολήν τών άποζημιώσεων.

ΑΣΦΑΛΙΖΕΙ δια τών πρακτορείων πού ίδρυσε εις όλας τας πόλεις τής Έλλάδος όπως και εις όλον τόν κόσμον κατά παντός κινδύνου: Αύτοκίνητα, Άκίνητα, Έμπορεύματα, Πρόσωπα Υποθήσεις, κ.λ.π. και δια συμβολαίων παγκοσμίου ισχύος και έξυπηρέτησεως.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ τηλεφ. 3-53
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΕΛΑΣΤΙΚΑ (όχημάτων) YOKOHAMA—ALLIANCE
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ DATSUN—BLUEBIRD—CEDRIC Τα πανίσις.

ΤΡΑΚΤΕΡ ΜΑΛΚΟΤΣΗ
ΚΟΜΠΡΕΣΕΡ ATLAS—CORCO Σουηδίας
ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ HERMES Ελβετίας
ΜΟΤΟΣΑΚΟ JAWA
ΑΝΤΑΝΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΒΑΘΕΩΝ
ΦΡΕΑΤΩΝ (Πομόνας) Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΣ (ΚΥΠΡΟΥ)
ΠΕΤΡΕΟΛΙΟΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΛΚΟΤΣΗ
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ (ΤΕΡΖΑΚΗ) ΤΟΡΝΟΙ—ΠΟΝΤΕΣ κ.λ.π.
Τηλέφ. 3-53
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Α)ΦΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ & ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΩΝ. ΚΕΧΑΓΙΑ

Μελέται—Επιβλέψει—Γενικαί Έργοληψιαί Δημοσίων και Ίδιωτικών Έργων

Γραφείον Φραγκλ. Ρούζβελτ 17 (πρώην Μητροπόλεως) τηλέφ. 31-133
Οικιών Κασσάνδρου 111—τηλεφ. 70-617 Τάση Παπαγεωργίου 2—τηλεφ. 29-375
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΥΛΟΣ Ν. ΜΑΝΑΚΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΝΕΑ ΣΕΛΕΥΚΙΑΩΝ 5 Έναντι Τροχαιάς Τηλ. 27-122
Δέχεται καθ' έκάστην
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΜΝΗΣ

ΌΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Όδός έγνατία 151 (παραπλεύρας Καμάρας)
τηλ. 72.393

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 π.μ. 67 μ.μ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Α.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτών δρχ. 60
Δῆμων καὶ Κοινοτ. » 150
Νομικῶν προσώπων » 150
Τραπεζῶν Ἐταιριῶν » 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)
δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζήτηματα δωρεάν.
Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ἐπεὶ οὖν: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ

Μεγαλοπρεπῆς ὕψηρε ὁ γάμος τῆς Τίνας μὲ τὸν Πίπη τῆς. Στὰ χέρια τῆς ἡ νόφη κρατοῦσε ἓνα μπουκέτο λευκὰς πασαλιές, ἐνὸς ἀπ' τὸ κεφάλι τῆς ἐκινούσε ὁ λευκὸς πέπλος ἀπὸ τούλι καὶ δαντέλλα τῶν Βρυξελλῶν. Ἦταν πραγματικὴ νόφη ἢ κυρία Τίνα. Χάρμα ὁμορφιάς!

Μετά τὸ μυστήριο τοῦ γάμου πήραν τὴν πολυτελέστατη «Μερσεντές 1965» κ' ἐτράπησαν πρὸς ἀγνωστον κατεύθυνσιν... Ἀσφαλὼς διὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Ἐκεῖ κατέστρωσαν καὶ τὰ σχέδια τοὺς γιὰ τὸ μέλλον. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἦταν καὶ τοῦτο: Τὰ πέντε πρῶτα χρόνια τῆς οἰκογενειακῆς τοὺς ζωῆς νὰ τὰ περάσουν ξέγνοιιστα, δίχως τὴ φροντίδα τῶν παδιῶν.

— Ἄκουσε, Πίπη μου. Τὰ παιδιά χαλνοῦν τὴν σιλουέττα τῆς γυναίκας. Τὰ παιδιά στεροῦν τίς χαρὲς τῆς γυναίκας. Σκλαβιά, Πίπη μου, σκλαβιά τὰ παιδιά!

— Ἐχεις δίκιο, καμάρι μου, σκλαβιά τὰ παιδιά. Θάνατος, λοιπόν, γιὰ πέντε χρόνια στὰ παιδιά!

Κι' ἔτσι πέρασαν τὰ πέντε χρόνια, δίχως παιδιά. Γλάντησαν, ἔτρεξαν, διασκέδασαν μὲ τὴν ψυχὴ τοὺς...

— Καὶ τώρα, Πίπη μου, ἦλθε ὁ καιρὸς καὶ γιὰ τὰ παιδιά. Βάζουμε μπρός, λοιπόν τὴ μηχανὴ καὶ φτιάχνουμε παιδιά.

Ἄλλά, τί γίνεται! Ἡ μηχανὴ μπρός δὲν παίρνει καὶ οὕτε παιδιά φτιάχνει. Βρέ, ἀμάν, στὸ γιατρό. Καὶ ὁ γιατρός: Νέα, βέβαια, ἀκόμη ἢ κυρία. Ἄλλὰ μητέρα ἀποκλείεται νὰ γίνῃ...

Ἔπεσε σὲ μιὰ πολυθρόνα. Οἱ λυγμοὶ συγκλονίζουσαν τὸ κορμί τῆς.

— Γιατί νὰ τὴν πάθουμε ἔτσι;

Πιστεψάν οἱ δυστυχεῖς ὅτι στὰ χέρια τοὺς κρατοῦσαν κάποια μαγικὴ μηχανὴ παιδοποιίας. Ἄλλά τὴν ἔπαθαν. Κι' ἔτσι ἡ κυρία Τίνα οὕτε μητέρα θὰ γίνῃ, ἀλλὰ καὶ τὸ «χειρότερο»... ἔχασε καὶ τὴν σιλουέττα τῆς! Τί κρίμα!

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΤΖΑΜΙΑ
ΔΗΜ. Χ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐγνατίας 90—Τηλ. 76-995
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Ὁ Γολγοθάς! Γονατιστὴ ἢ ψυχὴ μας, πλημμυρισμένη ἀπὸ ἔκστασι καὶ θάμβος, ἀναζητᾷ ἀπόψε μ' ἀγωνία τὸ θεῖο Λυτρωτὴ Χωρὶς τίς βιωτικὰς μέριμνας, ἀνάλαφρὸν στὸν ἑαυτὸ τῆς, βυθίζεται στὸ μυστηριακὸ τὸν κόσμον καὶ ἀπλώνεται καὶ σκιρτάει καὶ ὑψώνεται καὶ ἀναγαλλιάζει. Ἀπαρηγόρητη ἀπ' τὸ ὑπερόσμιο Φῶς ἠδύνεται μὲ τὴ θεῖα κλήσι καὶ γέρνει ἀπ' τὸ διδυραμβὸ τῶν παθῶν τοῦ Γλυκυτάτου Ἰησοῦ στὸ δικὸ τῆς Γολγοθά καὶ στὸ Γολγοθά τῆς Ἀνθρωπότητος. Σεμναίνονται καὶ ἔρχονται καὶ πάλι φεύγουν γυρίζουν αἰθέριες ὀπτασίαι, δράματα, στομωμένοι πόθοι, ἄγνωροι γιαλοὶ, συγκλονιστικὰ ἀποκαλύψεις. Ἡ ψυχὴ μας ἢ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου! Στὸ ἰσὺλλητο θεῖο δρᾶμα πρωταγωνιστεῖ μὲ κυνισμό ἢ ἀνθρώπινον εὐτέλει.

Καὶ καθὼς ἀπ' τὴν ὥραία πύλη ὁ Ἀραωνικὸς Ἀρχιερεὺς μας τείνει τίς παλάμες τοῦ ἁγίου Οὐρανὸ νοιώθουμε βαθειὰ μέσα μας νὰ σαλεύῃ τὸ στοιχεῖο τοῦ ἀνείπωτου δέους. «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετίθη Χριστέ... Δάσος πύκνὸ τὰ χριστιανικὰ χέρια ὑψώνονται καὶ κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ στὸ λυγιόμνο κορμί. Κάποια μάτια νοσίουσαν. Ἡ ἀπορημένη σκέψις δὲν καταλαβαίνει ἢ ὀρθῶς νοιτῆ καρδιὰ ὁμοῦ χωράει. Καὶ δὲν ἐρμηνεύει ἀλλὰ κλείνει μέσα τῆς τὴ λύτωση. Ἡ ψυχὴ μας Γολγοθάς! Πάνω τοῦ Σταυροῦ τῆς ὁ Θεὸς ὁμοῦ καὶ οἱ ληστοὶ. Τὰ λυπητερά μηνύματα τῆς καμπάνας δὲν ταράζουν πιά τὴν ἀκοή. Στὸ Γολγοθά στὸ Σταυρὸ Ἀπὸ κεῖ ἀναβλύζει τὸ Φῶς. Ὑπερόσμια ἢ ἀστρινὴ ἢ σταυρωμένη ἐπιπέδα καὶ ταυγάει τὰ βαθύτατα βάθη μας. Πέρα ἀπὸ τὸ ἔρεβος καὶ τὸ μὴδὲν ὑπερούσια προβάλλει ἢ ἄσκη πνοὴ τοῦ Σύμπαντος.

Ὁ Γλυκὸς Ἰησοῦς εἶναι «δλόμορφος Ἀδωνις». Καὶ γενόμενος ἀπ' τὴν ἀστρινὴ ἐλίδα καὶ δοκιμάζουμε φριχτὸ τοῦ μαρτυρίου τὸ ἄγχος Ἀτενίζουμε τὸν Ἰησοῦ, Καὶ ἔκλεινος ἀπ' τὸ ὕψος τοῦ Σταυροῦ τοῦ μα, συμπονάει Ὁδυναῖται καὶ συγχωρεῖ.

Σέροντας τὸ σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου γέροντες ταπεινοὶ προσκυνηταὶ στὸ βιβλικὸ Γολγοθά. «Στὴ γῆ τοῦ ἀνείπωτου πόνου καὶ τοῦ μεγάλου θρήνου, τὴ γῆ ποὺ ἀγίασαν τὰ ἀκαταπόνητα βήματά του καὶ φώτισε τὸ καταφωτὸ τοῦ πνεῦμα καὶ ἀγάπησε ἢ δλόθερμὴ τὴν καρδιὰ, τὴ γῆ ποὺ φύτεψε τίς ἀδελφότητες τῆς Ἀγάπης». Ἀνατριχίλλομε ἀπ' τὴν ἀνθρώπινον θρηωδία. Ἐμπτισμοὶ ραλισματα κολαφίσματα. ὕβρεις, γέλωτες δνειδισμοὶ, ἢ ἐπιγραφῆ, ἢ πορφυρᾶ χλαῖνα, οἱ ἴλοι, τὸ ὄζος, ὁ ἀκάνθινος στέφανος, ἢ χολή, ἢ λόγχη. Τὸ κορυφώμα τοῦ πόνου. Πόνου σωματικοῦ καὶ πόνου ψυχικοῦ. Ἰδοὺ πῶς τὸν περιγράφει ἓνας καλλιτέχνης τοῦ λόγου: «Ἄν ἤθελε νὰ στηρίξη τὴν κεφαλὴ πάντα στὸ Σταυρὸ, τ' ἀγκάθια ποὺ τὴ στεφάνωναν ἐμπαιναν πιδὸ βαθεῖα, Ἄν ἤθελε νὰ κρατήσῃ ὀρθὰ τὴν κεφαλὴ, ἢ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ προξενούσε νέο πόνο. Ἄν τὴν ἄφηνε νὰ κλίνη μπροστὰ, δὲν ἔβλεπε παρὰ ἀντικείμενα πόνου—τὰ δάκρυα τῆς Ἁγίας Μητέρας, τὴν ἐγκάταληψι τῶν φίλων του καὶ τὴ χαρὰ καὶ τὸ θρήνα τῶν ἐχθρῶν του Ἄν ἤθελε νὰ στηρίξη τὴν πᾶν στα ἀγκάθια, ἐξέσχιζαν οἱ σάρκες, ἄνοιγαν οἱ πληγές, ἔσπαναν τὰ νεῦρα του. Κι ἂν ἤθελε νὰ στηρίξη τὸ κορμί του, ἔβγαλλαν τὰ κόκκαλα ἀπ' τὴ θέσι τοὺς καὶ περίσσευαν τὸν πόνο καὶ τὴν ὀδύνη του».

Γεμάτη ἀπὰ Χριστὸ ἀπόψε ἢ ψυχὴ μας. Ὁ θριαμβεύων τῶν Βίβλων τὰ, «Ὡσαννά»

καὶ οἱ κλάδοι φοινίκων, τὸ ὑπερό, ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, τὰ «μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἢ καρδιὰ μηδὲ δειλιάτω» ἢ πύρινη προσευχὴ τῆς Γεσθημανῆ, τὸ δόλιο φίλημα, ὁ φουρτουνιασμένον ὄχλος, ὁ ἀνούμενος μαθητὴς τὸ Πραιτώριο, τὸ ἄρον. ἄρον, στυῶρσων αὐτὸ», τὸ χειρονύχιμο τοῦ Πιλάτου, τὸ φραγγέλωμα, ἢ πορεία, οἱ Ρωμαῖκὲς πανοπλίαι, ὁ Κυρηναιὸς Σίμων, ὁ Γολγοθαῖς, οἱ ληστοὶ, ὁ Σταυρός.

Καὶ γυρίζομε πάλι κοντὸμας. Ἀναζητοῦμε τὸν ἐξαῦτομένο ἑαυτὸ μας. Μετὰ ἀπ' τὴν θεῖα δόνησι καὶ τὸ θάμβος τὸ μύχιον σιγομουροῦσμα «Προσκυνοῦμεν Σου τὰ πάθη, Χριστέ». Στρέφομε τριγύρω τὰ θαλά ματία. Οἱ πῆστοι σὲ μεταρσίωσι, Φωτεινὲς πνοὲς λαμπάδων, χρυσοποῖλοι συνέκδημοι στα χέρια, γλυκόφαλα ἐγκώμια, ἀνθινὸς Ἐπιτάφιος. Στὸ νεόδμητο ναὸ—καρπὸ τῆς θερμογυψῆς τῆς Μητροπολίτου καὶ τῆς φλογεράς πίστεως τοῦ Πολυγυρινοῦ ποιμνίου—ὁ ὁμαδικὸς παλμὸς γίνεται ἐντονώτερος. «Τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖο τὸ αἰσθανόμεστε τρανὸ». Ἐταγῶνια ἀναζητήσεις τῆς εὐτυχίας, Καὶ τὴ εὐτυχία φέρνει ἢ Ἀγάπη, αὐτὴ ποὺ ἀνβαίνει μὲ ἀγγελικὸ μελῖδισμα στὸ Σταυρὸ, συγχωρεῖ ὅσους τὴ βλάσφημαῦν, εὐλογεῖ ὅσους τὴν παιδεύουν, θυσιάζει γι' αὐτοὺς ποὺ τὴν ἀρνούνται. Ἀπ' τὸ Σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου ἀναβλύζει τὸ Φῶς καὶ ἢ Ἀγάπη. Κι ἀπόψε νοιώθουμε πολὺ ἡρεμῆ τὴν καρδιὰ καὶ πολὺ γεμάτη τὴν ψυχὴ. «Ἐρρασαν τὸν τάφον» ψάλλει ὁ Ἀρχιερεὺς. Καὶ ράινεται καὶ ἢ ψυχὴ μας μὲ μῦρα. Οἱ πόθοι, τὰ σκιρτήματα οἱ δόξαι, οἱ πτώσεις, οἱ τάφοι, Ὅλα ἀναταράσσονται, Περνοῦν στὴν Ἀνάστασι!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν «Φωνὴν τῆς Χαλκιδικῆς» Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά, Βαθιτάτη συγκίνησις καὶ καύχησις ἐν Χριστῷ συνεχεῖ τὴν καρδιάν μου κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς ὡς καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην κατὰ τὴν ὁποῖαν συντάσσω τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν μὲ σκοπὸν νὰ ἐκφράσω τὰς διαθέσεις εὐχαριστίας μου καὶ νὰ διακηρῶ εἰς τὰ πέρατα τῶν δικαίων ἐπαίνων τοῦ ὁποῖου δικαιοματικῶς καταξιόυνται ὅλοι οἱ ἐν Πολυγύρῳ εὐσεβεῖς καὶ εἰς τὰ ἐπιλεκτὰ τέκνα τῆς ζωῆς Ἐκκλησίας συνορισθόμενοι. Εἶχον ἀπ' ἀρχῆς εὐμενὴ γνώμην σχηματίσει περὶ τῆς φιλοθρησκου καὶ φιλοεκκλησιαστικῆς ψυχουθενῆσεως τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Πολυγυριῶν. Ἀλλὰ αἱ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδηλώσεις ὑπερέβησαν καὶ τὴν πλέον αἰσιόδοξον γνώμην. Μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως ἀκόμη δύναμαι νὰ εἶπω ἅπαντες οἱ διακηρούντες δεσμούς μετὰ τῆς Ἐκκλησίας συνεισέφεραν τὸν διὰ τὴν ἐναρξιν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόσκοπον συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν τῆς μετασκευῆς καὶ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ μας. Τὸ δὲ συγκινητικώτερον πάντων εἶναι, ὅτι οἰκογενεῖαι ὀχραὶ πτωχοὶ, γυναῖκες πᾶμπτωχοὶ καὶ χῆραι, γυναῖκες ἔχουσαι τὸν ἄνδρα τοὺς ἢ τέκνον χρονίως ἀσθενεῖς ἢ ἀνάπηρον μᾶς ἐδέχθησαν προφρόνως καὶ μὲ εὐλάβειαν πολλὴν συνεισέφεραν τὸ κατὰ δύναμιν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι ἀρκούντως χαρακτηριστικὸν δείγμα τῆς ψυχουθενῆσεως τῶν ἐν Πολυγύρῳ τέκνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ μία ἐπι πλέον ἀπόδειξις ὑπογραμμίζουσα πόσον ἐπισημαίνον καὶ ἀναπόφευκτον καθῆ

κον ἦτο δι' ἡμᾶς ἢ φροντίς, ἢ μέριμνα καὶ ἢ πρωτοβουλία πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τοῦ ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ μας, ὅστις λόγος τῆς, ὡς ἀπεδείχθη, τελείας ἀπουσίας τῆς στέγης τοῦ συνίστα ἀμεσον καὶ μέγαν κίνδυνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ζωὴν τῶν φιλοκολλούθων χριστιανῶν. Ἡ πάνδημος σχεδὸν συνεισφορὰ εἰς τοὺς διανεργηθέντας ἐράνους μαρτυρεῖ καὶ ἢ ἡλίον φαινότερον, ὅτι τὸ παρ' ἡμῶν ἀναληφθὲν ἔργον ἀπειλεῖ τὴν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἔμμονον ἰδέαν τοῦ Χριστεπανύμου πληρώματος τῆς πόλεως μας.

Ἐντεῦθεν καὶ ἢ εὐμενὴς διάθεσις αὐτῶν καὶ ἢ δλόθυμος ἀνταπόκρισις εἰς τὰς ἐκκλήσεις μας. Καὶ τίνας Πολυγυρινοὶ μακρὰν ἡμῶν ἀπέχοντες δὲν ἐλησμένησαν τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς πατρίδος τῶν. Πολλοὶ ἐπαίνοιο ἀξία ἢ ἐμπρακτος αὐτῆ μνημοσύνη τῶν.

Ἐπιπροσθέτως εὐχαριστῶ τοὺς εὐσεβεῖς οἱ ὁποῖοι προσέφερα διὰ τὴν ὀποκαθάρασιν τοῦ αὐλογύρου καὶ τὰς εὐλαβεῖς γυναῖκας ὡς καὶ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καθαριότητα καὶ τὸν εὐπερισμόν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Ὅμοίως ἐφειλομένον νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς ἀμέσως συνεργάτας μας διὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον.

Ἐπολεῖπονται ἀκόμη πολλὰ καὶ νὰ γίνουν. Ἀλλὰ μὲ τὸ θεοῦ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πρόθυμον ἐπικουρίαν ὀλον συντόμως θὰ ἀποπερατωθῶν καὶ θὰ καταστρεφθῇ ἢ μικρὰ πλὴν ἱστορικὴ πόλις μας μὲ τὸ ἱερὸν κτίσμα τὸ ὁποῖον τῆς προσιδιάζει.

Εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν φιλοξενίαν Διατελοῦμεν ἰκέτης πρὸς Κύριον ὁ Κασσανδρεῖας Συνέσιος

Εἰς τὴν Νεαν Ποτιδαίαν Ἀνηγερὴν Ἐπιβλητικὸν Μνημεῖον εἰς ἀναμνήσιν τῶν ἀγωνῶν τοῦ 1821

Ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' Σ.Σ. ἀντιστρατήγος κ. Τσολάκας κατὰ τὴν διάρκειαν τελετῆς ἐθνικῆς ἐξάρσεως, προέβη εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ἀδριάντος μαρμαρίνου μνημεῖου, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἰδίου.

Ἐπιπροσθέτως εὐχαριστῶ τοὺς εὐσεβεῖς οἱ ὁποῖοι προσέφερα διὰ τὴν ὀποκαθάρασιν τοῦ αὐλογύρου καὶ τὰς εὐλαβεῖς γυναῖκας ὡς καὶ τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καθαριότητα καὶ τὸν εὐπερισμόν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Ὅμοίως ἐφειλομένον νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς ἀμέσως συνεργάτας μας διὰ τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον.

Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτικῶν

Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἠρχισε μὲ ἐπιμνημόσυνον δέησιν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Συνεσιου.

Ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν λαοῦ καὶ ἐπισήμων, ὁ στρατηγὸς κ. Τσολάκας ἔσπερε τὴν γαλανόλευκον, ἢ ὁποῖα ἐκάλυπτε τὸ μνημεῖον, ἐνὸς ἢ μουσικῆ ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ἕμνον καὶ τὸ τμήμα στρατοῦ ἀπέδιδε τὰς κεκανονισμένας τιμὰς.

Εἰς τὸ ἄνω ἀριστερὸν μέρος τοῦ μνημεῖου, εἶναι χαραγμένος ἓνας ἀπέριτος μαρμαρίνου τὸν θαυμασμὸν ἢ συμπαθῆναι μὲ τὴν ὁποῖαν περι

ΔΡ ΝΙΚΟΣ Γ. ΣΙΑΤΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Μετεκπαιδευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ
Τ. Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου ST. CHARLES
τοῦ Λονδίνου
Ἄριστοδύχος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Δέχεται: 10—2 π.μ. & 5—8 μ.μ.
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 22 τηλ. 25 921 ἐναντι κινήματο
γράφου Διονύσια
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΞΟΔΟΣ ΤΟ «ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ»
ΚΑΙΤΗΣ Θ. ΚΑΛΦΑ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Παραδειγματικὴ καθαριότης, ἀνεσις καὶ περιποίησις.
Στὰ δωμάτια τρεχούμενα νερά μετὰ λουτροῦ.
Παραπλεύρως τῶν δικαστηρίων.
ΤΗΛΕΦ. 2.84

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
ἠρχισε καὶ λειτουργεῖ εἰς Νικητήν καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν πρὸς παραλλαν καὶ Ἄγιον Νικόλαον τὸ ΝΕΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ τοῦ ΗΡΑΚΛΗ ΔΗΜΟΥΛΗ.
Εἰς τὸ κατάστημά μας θὰ βρῆτε ὀλα τὰ εἶδη τῶν ἐπιπέλων γιὰ τὸ σπίτι σας καὶ εἰς τιμὰς λογικὰς.
Μιὰ ἐπίσκεψις σας στὸ κατάστημά μας θὰ σας πείσῃ διὰ τὴν τελειότητα τῶν ἐπιπέλων μας καὶ διὰ τὰς τιμὰς μας.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ
1) Οἰκοδομικὰ Ἄδειαι
2) Ἐργοληψίαι οἰκοδομικῶν κατασκευῶν
3) Ἄδειαι, Ἀντιδῶν Πετρελαιοβενζίνης, Ἀρτοποιεῖων, Κινήματογράφων, Ξενοδοχείων, Ἐργοστασίων κ.λ.π.
4) Συντάξεις πάσης φύσεως μελετῶν.
5) Ἐπιμετρήσεις πάσης φύσεως Ἐργασιῶν.
Τεχνικὰ πληροφορίαι δωραία.
Τηλεφωνεῖστε στὸ 3-49 Πολυγύρου

ΔΡ ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου ΓΡΕΙΒΟΥΡΓ Δ. Γερμανίας
Ἐγνατίας 112
1ος Ὄροφος
Τηλ. 21705
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΡ ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ Χ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΤΖΑΜΙΑ
ΔΗΜ. Χ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐγνατίας 90—Τηλ. 76-995
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συγχαρητήρια

Τόν άγαπητό μου φίλο Παύλο Έμμανουήλ πού έλαβε τήν άποφάση τής Νομικής σχολής...

τριήνη έπιστήμη. Νικ Στεργιάνοπουλος. Τό Δ Σ. τής Φιλοπότρου... Πάντας τούς όπωσδήποτε συμμετασχόντας...

Εύχρηστία

Είς τήν άγαπημένη μου έξαδέλφη Τασούλα Βασιλάκη... Είς τήν άγαπημένη μου έξαδέλφη Άναστασία Βασιλάκη...

Δωρεάι. Είς μήνην τού άποβιάσαντος Μιχαήλ Νικ. Ζαμπούνη... ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΝΩΛΟΥΤΣΟΥ.

Εύχαρηστία

Τόν άγαπητό μου φίλο Παύλο Έμμανουήλ πού έλαβε τήν άποφάση τής Νομικής σχολής... Τόν έκλεκτόν Ίατρον κ. Δημ. Ίατρού...

Διάλυσις άρραβώνος. Διαλύσιν τούς άρραβώνας μου μετά τού κ. Νικολάου Γκλάβα... ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ τής 1ης σελ. ει άπο δίψα άληθινής πίστεως... οστύσεως. Μ' ή έμπάθεια κατά τού θανατωμένου...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΠΟΤΙΔΑΙΑΝ ΑΝΗΓΕΡΘΗ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 1821

...Συνέχεια έκ τής 3ης σελίδος. ρμάρινος σταυρός και είς τήν δεξιόν χαραγμένοι οί στίχοι τού Σολωμού... Κατά τήν βυζαντινήν περίοδον έκλεισε στα σπλάγγνα...

Ο άγώνας για τήν λευτεριά δέν σταματά. Στο ρωσσοτουρκικό πόλεμο τού 1853 νέα επανάσταση με τόν Καρατάσο... Μετά τήν τελετήν ή κοινό της Ν. Ποτιδαίας έδεξιώθη...

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον τού Ίερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Νικολάου... ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κατόπιν παρατήσεως τριών μελών τού διοικητικού συμβουλίου τού «Σωματείου Ιδιοκτητών άγροειών αυτοκινήτων Χαλκιδικής...

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ

Έπραγματοποιήθησαν άρχαιρεσίαι είς τήν Έργατοτικήν Ένωσιν Πολυγύρου... 1) Μπαντές Στάμος Πρόεδρος... 2) Ζήσης Ίωάννης Αντιπρόεδρος...

ΑΝΑΓΡΕΨΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διά τής υπ' αριθ 115 65 άποφάσεως τού Πρωτοδικείου Χαλκιδικής... ΠΑΡΕΣΤΗσαν ο Γεν. Γρ. Β.Ε. κ. Τσούπelas, οί βουλευται κ. κ. Φιλίππιδης...

ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Μεσοπρόθεσμα δάνεια διά τήν συμπλήρωσιν και βελτίωσιν τού μηχανολογικού έξοπλισμού έλαιουργείων...

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Φίλη μου Έμμανουήλ τού Οίκου μας θά σάς περιμένη νά σάς δώση τός συμβουλός της διά τήν περιποίησιν τού προσώπου σας...

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν είς τόν Έθνικόν Στάδιον τής πόλεως μας ή τοική ΝΙΚΗ είς φιλικόν άγώνα...

Ο κ. ΤΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ ΕΙΣ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΝ

Τόν Νέο Μαρμαρά έπεσκέφθη ο Συνεργάτης τού Ε.Ι.Ρ. Καλλιτέχνης Τάκης Σαμαράς... Ο κ. Τάκης Σαμαράς έμεινε γοητευμένος από τήν επίσκεψιν...

ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΜΨΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΙΩΝ

Η συγκομιδή τών έλλιων ημπορεί νά γίνεται πλέον μηχανικάς. Τοῦτο ανέκοίωσεν ο κ. Χάρολντ Μπριουερ...